

Præstevielse

*Autoriseret ved kgl. resolution af 6. marts 1987
(Revideret 1992)*

Præstevielse foregår normalt ved en hverdagsgudstjeneste i domkirken, men kan, hvor særlige grunde taler derfor, henlægges til en anden af stiftets kirker.

INDGANG (PRÆLUDIUM)

Under orgelpræludiet kommer biskop, ordinander og assisterende præster ind i procession, og en præst går for alteret (Hvor det ønskes, kan andre tilstedeværende præster samt menighedsrepræsentanter deltage i processionen.)

INDGANGSBØN

INDGANGSSALME

HILSEN

Præsten siger eller messer (vendt mod menigheden):

Herren være med jer!

Menigheden svarer:

Og med din ånd! eller: Og Herren være med dig!

INDLEDNINGSKOLLEKT

Præsten fortsætter:

Lad os alle bede!

Præsten læser eller messer derefter (vendt mod alteret) én af følgende kollekter:

Almægtige, evige Gud, vor Herre Jesu Kristi Fader!

Vi beder dig,

at du vil give os trofaste, fromme forkyndere

og lærere af dit ord,

og ved din Helligånd bevare dem, som du giver os,

i den rette og sunde lære,

dygtiggøre dem til frimodigt

at forkynde Jesu Kristi evangelium

og gendrive al falsk lære,

og til i et helligt og ulasteligt levned at ære deres tjeneste,

for at din menighed hos os

må bevares og opbygges på den eneste sande grundvold,

Jesu Kristus, din enbårne Søn,

som med dig lever og regerer i Helligånds enhed,
én sand Gud fra evighed og til evighed.

Eller

Herre Jesus Kristus, du den almægtige Guds Søn!
Vi takker dig,
fordi du ved din Helligånd har grundet
og endnu i dag skaber
din kirke på jorden.
Vi beder dig:
Giv os ved dit dyrebare ord din Helligånd i vore hjerter,
at han må regere og styre os efter din vilje,
trøste os i al fristelse og ulykke
og vejlede os i din sandhed bort fra al vildfarelse,
for at vi kan blive bestandige i troen,
vokse i kærlighed og al god gerning
og med et fast håb til din nåde,
som du ved din lidelse og død har erhvervet os,
blive til evig tid salige,
du, som med Faderen lever og regerer
i Helligånds enhed,
én sand Gud fra evighed og til evighed.

Eller

Herre, vor Gud, himmelske Fader!
Vi takker dig af hjertet,
fordi du har ladet os høre og kende dit velsignede ord.
Vi beder dig,
at du nådig vil holde os fast derved
og lade os dø deri til evig salighed.
Vi beder også for alle dem,
der trofast mod dit ord prædiker for dit folk,
at du nådig vil vogte dem
imod al forargelse og anden ulykke.
Værn os imod dem, der forfalsker dit ord
og synes at være fromme får, men er glubske ulve,
og bevar din kirke på dit ords faste grund
ved din Søn, Jesus Kristus, vor Herre,
som med dig lever og regerer i Helligånds enhed,
én sand Gud fra evighed og til evighed.

Menigheden svarer: Amen.

INDLEDENDE LÆSNING

Præsten:

Epistlen skriver apostlen Paulus i sit første brev til korintherne:

Når der er misundelse og splid iblandt jer, er I så ikke kødelige og lever slet og ret som mennesker? Når én siger: Jeg hører til Paulus, og en anden: Jeg hører til Apollos, er I så ikke slet og ret mennesker?

Hvad er da Apollos? Og hvad er Paulus? Tjenere, ved hvem I kom til tro, og hver for sig tjente vi med den gave, Herren gav. Jeg plantede, Apollos vandede, men Gud gav vækst, så hverken den, der planter, og den, der vander, er noget, men det er Gud, som giver vækst. Den, der planter, og den, der vander, er ét, og enhver skal få løn efter sit arbejde.

1. Kor. 3,3-8

Eller

Epistlen skriver apostlen Paulus til efeserne:

Jeg, der er fange for Herrens skyld, formaner jer da til at leve, så det svarer til det kald, I fik, med al ydmyghed og mildhed, med tålmodighed, så I bærer over med hinanden i kærlighed og stræber efter at fastholde Åndens enhed med fredens bånd: Ét legeme og én ånd, ligesom I jo også blev kaldet til ét håb; én Herre, én tro, én dåb; én Gud og alles fader, som er over alle, gennem alle og i alle.

Hver enkelt af os har fået nåden givet som gave tilmålt af Kristus. Derfor hedder det: »Han er steget op til det høje, han har ført fanger med, han har givet gaver til menneskene.« Men at han er steget op, hvad andet betyder det, end at han også er steget ned til den lave jord? Han, som er steget ned, er den samme, som også er steget op højt over alle himle for at fylde alt. Og han har givet os nogle til at være apostle, andre til at være profeter, andre til at være evangelister og andre til at være hyrder og lærere for at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op, indtil vi alle når frem til enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn, til at være et fuldvoksent menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde.

Ef. 4,1-13

TROSBEKENDELSEN

Præsten:

Lad os bekende den kristne tro:

Trosbekendelsen fremsiges af præsten eller synges af menigheden.

Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen.

Vi tror på Gud Fader, den almægtige, himlens og jordens skaber.

Vi tror på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde.

Vi tror på Helligånden, den hellige almindelige kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv.

Efter trosbekendelsen svarer menigheden med amen.

SALME

Som anden salme synges nr. 248 eller en anden Helligåndssalme.

INTIMATION

Præsten går på prædikestolen og holder en kort prædiken (den kan eventuelt udgå) og siger derefter:

De, som i dag efter apostlenes skik under bøn og håndspålæggelse skal indvies til Guds ords tjeneste, er: . . . *(nævnene i alfabetisk orden med anførelse af ansættelsessted).*

Vor Herre Jesus har selv sagt: »Høsten er stor, men arbejderne er få. Bed derfor høstens herre om at sende arbejdere ud til sin høst.«

Lad os alle bede!

Vi takker dig, Herre, vor Gud, himmelske Fader, fordi du, vor synd og uværdighed til trods, har ladet dit ord forkynde i din kirke, og vi beder dig, at vore prædikanter altid må prædike dit evangelium ret, til din ære og vor salighed. Amen.

SALME

Der synges nr. 294 eller 293 eller en anden egnet salme, hvorunder biskoppen går for alteret og ordinanderne knæler på knæfaldet.

ORDINATIONSBØN

Så snart salmen er til ende, begynder biskoppen:

Gud Helligånd, opfyld med lyst
din troende forsamlings bryst!

Menigheden:

Med himlens ild du os antænde,

af Kristi kærlighed at brænde!
For hjerterne dig åbenbar!
Oplys dem med din lampe klar,
så alle tunger trindt på jord
som én bekender troens ord
og sjunger som i englekor:
Halleluja, halleluja!

Biskoppen:

Herre, udsend din Helligånd,
så du skaber dig tjenere –

Menigheden:

og fornyer din menighed dag for dag!

Eller

Biskoppen:

Kom, Gud Helligånd,
og fyld dine troendes hjerter!

Menigheden:

Tunger af ild og dog prædiken mild
giv dem, du salver og sender!
Saligheds ord i apostlenes spor
vandre til jorderigs ender,
så ingen menneskefod har rørt
pletten, hvor ikke dets røst blev hørt!

Glæde og lys med dem komme til bys,
blomstre lad muld, hvor de træde!
Styrke og mod bringe svaghed på fod,
trøst finde alle, som græde!
Ved evangeliets milde røst
miskundhed vågne i hvert et bryst!

Biskoppen:

Lad os alle bede!

Herre, vor Gud, himmelske Fader, du, som ved din Helligånd oplyser de
troendes hjerter, giv os, at vi af samme Ånd må vejledes til hele sandhe-
den, så at vi altid kan glædes i hans hellige trøst, ved din Søn, Jesus Kri-
stus, vor Herre, som med dig lever og regerer i Helligånds enhed, én
sand Gud fra evighed og til evighed!

Menigheden:

Amen.

Såfremt det foretrækkes, kan i stedet bruges denne latinske messe:

Biskoppen:

Veni, Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium!

Koret:

Et tui amoris in eis ignem accende, qui per diversitatem lingvarum cunctarum gentes in unitate fidei congregasti. Halleluja! Halleluja!

Biskoppen:

Emitte Spiritum tuum, Domine, et creabuntur!

Koret:

Et renovabis faciem terræ!

Biskoppen:

Oremus.

Deus, qui corda fidelium Sancti tui Spiritus illustratione docuisti, da nobis in eodem Spiritu tuo recta sapere, et de ejus semper sancta consolatione gaudere, per Dominum nostrum, Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum!

Koret:

Amen.

TALE

Ordinanderne rejser sig. Biskoppen vender sig mod dem og siger:

Det ord af den hellige skrift, som jeg på jeres indvielsesdag særlig vil lægge jer på sinde, skriver

Derpå holder biskoppen en tale.

DE FIRE ORDINATIONSLÆSNINGER

Efter ordinationstalen siger biskoppen:

Lad os nu høre den hellige skrifts vidnesbyrd om ordets tjeneste.

De fire assisterende præster træder frem, to på den ene og to på den anden side af alteret. Der læses fire stykker, ligeligt af evangelie- og brevlitteraturen, og under hensyn til, hvad der blev læst op i formessen.

Første læser:

Således skriver evangelisten Matthæus:

De elleve disciple gik til Galilæa til det bjerg, hvor Jesus havde sat dem stævne. Og da de så ham, tilbad de ham, men nogle tvivlede. Og Jesus kom hen og talte til dem og sagde: »Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple, idet I døber dem i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, og idet I lærer dem at holde alt det, som jeg har befalet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.«

Matt. 28,16-20

Eller

Således skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde til dem: »Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer.« Da han havde sagt det, blæste han sin ånde i dem og sagde: »Modtag Helligånden! Forlader I nogen deres synder, skal de være dem forladt, nægter I at forlade nogen deres synder, er de ikke forladt.«

Johs. 20,21-23

Anden læser:

Således skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Jeg er det sande vintræ, og min fader er vingårdsmanden. Hver gren på mig, som ikke bærer frugt, den fjerner han, og hver gren, som bærer frugt, den renser han, for at den skal bære mere frugt. I er allerede rene på grund af det ord, jeg har talt til jer. Bliv i mig, og jeg bliver i jer. Ligesom en gren ikke kan bære frugt af sig selv, men kun når den bliver på vintræet, sådan kan I det heller ikke, hvis I ikke bliver i mig. Jeg er vintræet, I er grenene. Den, der bliver i mig, og jeg i ham, han bærer megen frugt; for skilt fra mig kan I slet intet gøre.«

Johs. 15,1-5

Eller

Således skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer. Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner. I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg påbyder jer. Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort kendt for jer. Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer og sat jer til at gå ud og bære frugt og blive ved med at bære frugt, så Faderen kan give jer, hvad som helst I beder om i mit navn.«

Johs. 15,12-16

Eller

Således skriver evangelisten Matthæus:

Jesus sagde: »En discipel står ikke over sin mester, og en tjener ikke over sin herre. Det må være nok for en discipel, når det går ham som hans mester, og for en tjener, når det går ham som hans herre. Har de kaldt husbonden Beelzebul, hvor meget snarere da ikke hans husfolk!

Frygt derfor ikke for dem. For der er intet hemmeligt, som ikke skal åbenbares, og intet skjult, som ikke skal blive kendt. Hvad jeg siger jer i mørket, skal I tale i lyset, og hvad der hviskes jer i øret, skal I prædike fra tagene.«

Matt. 10,24-27

Tredje læser:

Således skriver apostlen Paulus i sit andet brev til korintherne:

Thi Kristi kærlighed tvinger os, fordi vi har sluttet, at når én er død for alle, er de alle døde. Og han døde for alle, for at de, der lever, ikke længere skal leve for sig selv, men for ham, der døde og opstod for dem.

Altså kender vi fra nu af ingen rent menneskeligt. Og selv om vi har kendt Kristus rent menneskeligt, så gør vi det nu ikke længere. Altså: Er nogen i Kristus, er han en ny skabning. Det gamle er forbi, se, noget nyt er blevet til! Men alt dette skyldes Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os forligelsens tjeneste, for det var Gud, der i Kristus forligte verden med sig selv og ikke tilregnede dem deres overtrædelser, men betroede os ordet om forligelsen. Så er vi altså udsendinge i Kristi sted, idet Gud så at sige formaner gennem os. Vi beder på Kristi vegne: Lad jer forlige med Gud! Ham, der ikke kendte til synd, har han gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham.

2. Kor. 5,14-21

Eller

Således skriver apostlen Paulus i sit brev til efeserne:

Hver enkelt af os har fået nåden givet som gave tilmålt af Kristus. Derfor hedder det: »Han er steget op til det høje, han har ført fanger med, han har givet gaver til menneskene.«

Men at han er steget op, hvad andet betyder det, end at han også er steget ned til den lave jord? Han, som er steget ned, er den samme, som også er steget op højt over alle himle for at fylde alt. Og han har givet os nogle til at være apostle, andre til at være profeter, andre til at være evangelister og andre til at være hyrder og lærere for at udruste de hellige til at gøre tjeneste, så Kristi legeme bygges op, indtil vi

alle når frem til enheden i troen og i erkendelsen af Guds søn, til at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde.

Ef. 4,7-13

Eller

Således skriver apostlen Paulus i sit første brev til korintherne:

Sådan skal man betragte os: som Kristi tjenere og som forvaltere af Guds hemmeligheder; her kræves det så af forvaltere, at de findes tro. Men mig er det ligegyldigt, om jeg bliver bedømt af jer eller af nogen menneskelig domstol, ja, jeg bedømmer ikke engang mig selv; for jeg er mig ikke noget bevidst, men dermed er jeg ikke frikendt. Den, der bedømmer mig, er Herren. Fæld derfor ikke dom før tiden, før Herren kommer! Han skal bringe for lyset, hvad der er skjult i mørket, og åbenbare, hvad hjerterne vil. Og da skal enhver få sin ros fra Gud.

1. Kor. 4,1-5

Eller

Således skriver apostlen Paulus i sit andet brev til korintherne:

En sådan tillid har vi til Gud ved Kristus. Ikke at vi af os selv duer til at udtænke noget, som kom det fra os selv; at vi duer til noget, skyldes Gud, som også har gjort os duelige til at være tjenere for en ny pagt, ikke bogstavens, men Åndens; for bogstaven slår ihjel, men Ånden gør levende.

Men når dødens tjeneste, indhugget i sten med bogstaver, havde sin herlighed, så at Israels børn ikke kunne se på Moses' ansigt på grund af hans ansigts stråleglans, der dog forsvandt, hvor meget mere vil så ikke Åndens tjeneste have sin herlighed.

2. Kor. 3,4-8

Fjerde læser:

Således skriver apostlen Paulus i sit andet brev til Timotheus:

Jeg indskærper dig for Guds ansigt og for Kristus Jesus, der skal dømme levende og døde, så sandt som han kommer synligt og opretter sit rige: Prædik ordet, stå frem i tide og utide, overbevis, irettesæt, forman, tålmodigt og med stadig undervisning! For der vil komme en tid, da folk ikke vil finde sig i den sunde lære, men skaffe sig lærere i massevis efter deres eget hoved, fordi det kildrer deres ører. De vil vende det døve øre til sandheden og slå sig på myter. Men du, hold altid hovedet koldt, bær dine lidelser, gør din gerning som evangelist og fuldfør din tjeneste!

2. Tim. 4,1-5

Eller

Således skriver apostlen Paulus i sit brev til Titus:

Når jeg lod dig blive tilbage på Kreta, var det, for at du skulle ordne, hvad der endnu stod tilbage, og indsætte ældste i byerne, sådan som jeg havde pålagt dig det. En ældste må være en, der ikke er noget at udsætte på, han skal være én kvindes mand, hans børn skal være troende og må ikke være genstridige eller kunne beskyldes for at leve et vildt liv. Som Guds husholder må en tilsynsmand være en, der ikke er noget at udsætte på, ikke egenrådig, opfarende, drikfældig, voldsom eller ude efter skændig fortjeneste. Han skal være gæstfri, have kærlighed til det gode, være besindig, retfærdig, from, herre over sig selv; hans skal holde fast ved lærens troværdige ord, så han er i stand til både at formane med den sunde lære og at gendrive dem, der siger imod.

Tit. 1,5-9

Eller

Således skriver apostlen Peter i sit første brev:

Vær hyrder for Guds hjord hos jer, vogt den, ikke af tvang, men frivilligt, som Gud vil det, ikke for ussel vindings skyld, men glad og gerne. Gør jer ikke til herskere over dem, I har ansvaret for, men vær forbilleder for hjorden; og når hyrden over alle hyrder åbenbares, skal I få herlighedens uvisnelige sejrskrans.

1. Pet. 5,2-4

Eller

Således skriver apostlen Paulus i sit brev til filipperne:

I skal have det sind over for hinanden, som var i Kristus Jesus, han, som havde Guds skikkelse, regnede det ikke for et rov at være lige

med Gud, men gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på og blev mennesker lig; og da han var trådt frem som et menneske, ydmygede han sig og blev lydlig indtil døden, ja, døden på et kors. Derfor har Gud højt ophøjet ham og skænket ham navnet over alle navne, for at i Jesu navn hvert knæ skal bøje sig, i himlen og på jorden og under jorden, og hver tunge bekende: Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære.

Fil. 2,5-II

ORDINATION

Biskoppen:

I har nu hørt, hvorledes Herren har indstiftet ordets tjeneste og ved sine apostle vidnet om dens nødvendighed for hans kirke på jorden. Derfor lægger jeg jer nu på sinde: at I forkynder Guds ord rent og purt, som det findes i de profetiske og apostolske skrifter og er bevidnet i vor kirkes symbolske bøger, så I prædiker sand omvendelse, barmhjertighed mod alle lidende, kristent broderskab, kærlighed til næsten og lydighed mod den rette øvrighed, fremdeles at I forvalter de hellige sakramenter efter Jesu Kristi indstiftelse, underviser, vejleder de rådvilde, trøster de bange og irettesætter med mildhed, at I med evangeliets sandhed modstår al vildfarelse, flittigt gransker den hellige skrift og troens lærdomme, altid beder om Guds bistand i jeres kald, og at I således på enhver måde stræber efter at leve Gud til ære og jeres tjeneste til gavn.

Biskoppen nævner ordinandernes navne.

På mit embeds vegne spørger jeg: Lover I, at I redeligt vil gøre alt dette, efter den nåde, Gud vil give jer?

Ordinanderne:

Ja!

Biskoppen:

Så giv mig hånd derpå.

Ordinanderne giver biskoppen og de assisterende præster hånden (hvor det ønskes også de andre tilstedeværende præster og menighedsrepræsentanterne, såfremt de deltager i processionen). Derefter knæler de ved altersranken.

Biskoppen:

Lad os alle bede!

Biskoppen og de assisterende præster (hvor det ønskes også de andre tilstedeværende præster og menighedsrepræsentanterne) lægger deres hænder på ordinandernes hoveder.

Biskoppen:

Almægtige, nådige Gud, du alle tings giver! Antag dig disse dine tjenere og hør vor bøn, når vi nu på dit ord betror dem det hellige præste- og prædikeembede. Barmhjertige Gud, himmelske Fader, vi beder dig, at du vil kendes ved dem, som nu er kaldet til dit ords tjeneste, og selv danne og duelliggøre dem til det embede, de får betroet, og bevare dem i dit navn og hellige dem i din sandhed. Styrk dem ved din Helligånd, så de må blive rette arbejdere til din høst, prædike din Søn, Jesus Kristus, den korsfæstede og opstandne, som vor eneste salighed, være tro husholdere over dit ords mangfoldige nådegaver, så din menighed må vokse og dit hellige evangelium altid forblive rent og uforfalsket hos os, og at vi, som en salig frugt deraf, må få det evige liv, ved din Søn, Jesus Kristus, vor Herre!

Fader vor, du som er i himlene!
Helliget vorde dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke i fristelse,
men fri os fra det onde.
Thi dit er riget og magten og æren i evighed!*

Sig alle dertil af hjertet Amen.

** I stedet kan anvendes:*

Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er Riget og magten og æren i evighed!

Menigheden: Amen.

Biskoppen: I Jesu navn, Amen.

SALME

Her kan synges salme nr. 246. Under 1. vers af salmen knæler biskoppen og de ordinerede.

Derefter holdes nadver.

Præsteløftet

Præsteløftet underskrives af ordinanderne i forbindelse med præstevielsen. Det lyder således:

Jeg N.N., som lovligt er kaldet til og som i min samvittighed ved mig fri for at have benyttet noget uhæderligt middel for at komme ind i dette embede, lover for den alvidende Guds åsyn:

Først: at jeg vil beflitte mig på at forkynde Guds ord rent og purt, således som det findes i de profetiske og apostoliske skrifter og i vor danske evangelisk-lutherske folkekirkens symbolske bøger, med al ærefrygt og sømmelighed forvalte de hellige sakramenter efter Kristi indstiftelse, og såvel her som ved de øvrige hellige handlinger udføre alt i overensstemmelse med de for folkekirken gældende forskrifter.

Fremdeles: at jeg efter evne vil modarbejde misbrug af nådens hellige midler og bekæmpe sådanne lærdomme, som strider mod folkekirkens trosbekendelse; samt at jeg troligt vil arbejde for ungdommens kristelige oplysning og vejledning.

Endelig: at jeg vil stræbe efter, ved flittig og alvorlig granskning af Guds ord og troens hellige lærdomme, altid fuldkomnere at danne og dueliggøre mig til dette hellige embede, og beflitte mig på, som det sømmer sig en ordets tjener, at foregå menigheden med et godt eksempel, således også under udførelsen af min tjeneste i dennes forskellige dele med al skyldig lydighed rette mig efter de kirkelige love og anordninger og mod foresatte og mod kaldsfæller udvise et sådant forhold, at der ikke med grund skal kunne føres klage over mig.

Alt dette lover jeg med regnskabsdagen for øje samvittighedsfuldt at ville holde, efter den nåde, som Gud mig dertil vil give.

Præsteindsættelse

Vejledende ordning

*En præst indsættes af provsten ved den ordinære gudstjeneste på en søn- eller hel-
ligdag. Aلتertjenesten inden prædikenen forrettes af provsten. Inden salmen før
prædikenen træder provsten og den nye præst frem i kordøren, den nye præst ved
provstens venstre side. Provsten holder en kort tale til menigheden og oplæser der-
efter ansættelsesbrevet og biskoppens kollats og erklærer præsten for indsat i embe-
det. Efter en salme går præsten på prædikestolen og leder derefter resten af guds-
tjenesten.*